

# FLUKT OG AVSKJED (ALBUM)

Last ned PDF

---

## Kast den første steinen (#metoo)

De har noe på deg  
De har noe på deg  
De har noe å skrive om  
De har noe å skrive om  
Noe fra langt tilbake i tida  
Noe fra langt tilbake i tida  
Som et blikk som står og stirrer  
En fortid som står og dirrer  
Hva var det så du gjorde?  
Hva var det så du gjorde?  
Du tok deg vel til rette  
Du tok deg vel til rette  
Og nå skal alt dette for en dag

Og det kommer bare igjen og igjen  
Er fortida en fiende eller venn?  
Ja, det kommer bare igjen og igjen  
Er fortida en fiende eller venn?

Det koker i eteren  
Det koker i eteren  
Varsellampene lyser  
Varsellampene lyser  
Se, det står noen der og peker  
Det står noen der og peker  
De står med penn og blitzlys  
De står med penn og blitzlys  
Du skaffet deg et navn  
Ja, du skaffet deg et navn  
Og nå er allting tilsølt  
Ja, nå er allting tilsølt  
Alt er så dyptfølt, likevel så fjernt

Og det kommer bare igjen og igjen  
Er fortida en fiende eller venn?  
Ja, det kommer bare igjen og igjen

Er fortida en fiende eller venn?

Du går inn i skogen  
Du går inn i skogen  
Til ensomhet og stillhet  
Ensomhet og stillhet  
Gjem deg i hytta!  
Gjem deg nede i hytta!  
Men du går ned mot havet  
Du vandrer ned mot klippene  
Det er loddrett ned en fjellvegg  
Loddrett ned en fjellvegg  
Den skarpe egg, og havgapet til sist!

Kast den første steien  
Du som selv er uten skyld  
Kast den første steinen  
Du som selv er uten skyld  
Kast den første steinen  
Kast den første steinen  
Kast den første steinen  
Kast den første steinen

## **Stornoway**

Jeg er Jens Johan Johansen  
Fra Svartfjell på Senja  
På vei til mitt Wisconsin  
Over Atlanteren, fra Kristiania  
Vi er et skip med emigranter  
Vi reiser vekk fra alt  
Ombord i en danskeid damper  
Over sju hundre sjeler har de talt  
Så farvel til all vår armod  
Vår bitterhet, vårt savn  
Nå legger vi vår skjebne  
I en fjern og fremmed anløpshavn

Stornoway, Stornoway  
Jeg skjenker deg en del av meg i din havn  
Stornoway, Stornoway  
Jeg skriver ned mine bønner i ditt navn

Vi våkner opp en morgen  
Av et skarpt og massivt smell  
Vi går på grunn den morgenen  
Det vi trodde var en brottsjø var et fjell  
Det er vill panikk og gråt  
Men jeg får kone og barn på dekk  
Så finner jeg en livbåt  
Men da jeg snur meg om så er de vekk

Stornoway, Stornoway  
Jeg skjenker deg en del av meg i din havn

Vi driver opp langs kysten  
De gir oss mat og klær  
Ett hundre frosne sjeler  
Men ingen vet hvor resten er

Før meg hjem, før meg hjem  
Ferden over Dammen er så stri  
Glem aldri dem som ble igjen  
Ved Rockall, Hebridene, hviler de

Jeg er Jens Johan Johansen  
Fra Svartfjell på Senja  
Jeg har nådd mitt kjære Wisconsin  
Jeg reiser aldri mer herfra  
Men i mine mardrømmer går jeg stadig på et skjær  
Og skjenker mine bønner til øyfolket langs kysten der

Ved Stornoway, Stornoway  
Jeg skriver mine bønner i ditt navn

## **Innlandsisen**

Isen revner, en råk bryter frem  
Hun myser mot solen, hun kan leve igjen  
Her hvor hun har bodd hele sitt liv  
Delt seng med sin mor inntil den siste tid  
Den siste tid har vært en spennende tid  
Ingen vet hva hun har vært innviet i  
Ingen kjenner hennes ungpikedrømmer

Underlige, dulgte underlivsstrømmer

Det er vårløsningens tid  
Når innlandsisen revner  
Og vannmassene flyter  
Og byen stiger frem  
Av industrien som grunnla den

En gang var byen fylt med tyske soldater  
Blendingsgardiner og mørklagte gater  
Forbudte drømmer og intime scener  
Avbrutt av strømbrudd og luftvernsirener  
Og naboene lyttet i en trappeoppgang  
Til «Stenka Rasin», piano og sang  
Og moren din sang og tok gardinene ned  
Og sydde om til kjoler, som andre mødre

Det er høstmånedenes sang  
Og innlandsisen fryser  
Og Kraftstasjonen lyser  
Som en ild som holder stand  
I et mørklagt vinterland

Isen revner, og en råk bryter frem  
Hun myser mot solen, hun kan leve igjen  
Her hvor hun har bodd hele sitt liv  
Delt seng med sin mor inntil den siste tid  
Den siste tid har vært en spennende tid  
Ingen vet hva hun har vært innviet i  
Ingen vet hva hun tenkte den gang  
Alt jeg har er en strofe og en sang

Om vårløsning og fred  
Og en innlandsis som revner  
Og vannmasser som flyter  
En by som speiler seg  
I et innlandsvann i meg

## **Trio i Tallin**

Jeg tok en tur i Gamlebyen  
I hjertet av mitt vakre Tallinn

Det var lørdagskveld med mye liv og larm  
Og fra en fortausrestaurant:  
Heftige rytmer, heftig sang  
Der satt det en trio og spilte i en vinduskarm

En trio i Tallinn  
Det var bare å seile inn  
Land i sikte for en nødstedt byturist!  
Røsten til en baltisk Joplin  
Du kunne høre over hele byen:  
En vokalist, en trommis og en gitarist

Jeg skulle egentlig ingenting  
I hjertet av mitt vakre Tallinn  
Jeg skulle bare se på kirker og på hus  
Men så endte jeg opp på en barstol  
For å glo på kveldens toppidol:  
Hun med gigafrisyre som sang sin fete blues

I en trio i Tallinn  
Kompet gikk som en dampmaskin  
Røsten var så sprø som rustent jern  
Det var røsten til en baltisk Joplin  
Du kunne høre det over hele byen  
En by som før var så fremmed og så fjern

Men jeg tar gjerne den samme vei  
Tar gjerne med en blondine som deg  
En lørdagskveld med mye liv og larm  
Vi tar det hele om igjen  
Ser Tallinns svar på bluesdronningen  
Og en trio som spiller så heftig i en vinduskarm

En trio i Tallinn  
Du kjenner suget i magen din  
Det er bare å slå seg ned først som sist  
Røsten til en baltisk Joplin  
Vi kan høre over hele byen:  
En vokalist, en trommis og en gitarist  
En trio i Tallinn  
Du kjenner suget i magen din  
En gitarist, en trommis og en vokalist

## I en liten by ved havet

Det siste tegn fra deg var nådeløst  
Pusten din, så gjennomtrengende  
Å rusle ned esplanadaen er min trøst  
I en liten by ved havet til en strandkafé  
Der kan jeg skimte dine trekk  
I hver forbipasserende  
Og hvorhen jeg reiser vekk  
Så er du stadig med

Jeg går fra taxiholdeplassen og ned til stranden  
Tar en espresso og en sangria på kafeen  
Og skuer etter skip på horisonten  
Mens sola sluker havet og blir døddrukken  
Der kan jeg smake havets salt  
Når jeg legger ut på svøm  
Der kan jeg memorere alt  
Som biter av en drøm

Den sitter i, den sitter i  
Den sitter i – til evig tid  
Alt sitter i, alt sitter i  
Alt sitter i – til evig tid

Jeg ser fulle rader av fargerike husfasader  
En døsig sol kneler ved mitt bord  
Tett med folk som fyller strandpromenaden  
Men jeg er uten språk og uten ord  
Og du kommer som en fremmed gjest  
Så jeg skyver fram en stol  
Du er den siste rest  
Av en sønderreven sol!

Den sitter i, den sitter i  
Den sitter i – til evig tid!  
Alt sitter i, alt sitter i  
Alt sitter i – til evig tid

Det siste tegn fra deg har fulgt meg hit  
Pusten din - allestedsnærværende  
Jeg ser havet sluker sola, bit for bit  
I en liten by ved havet, på en strandkafé

## Mare Nostrum

Gi meg av det beste, av det fineste du er  
Jeg er som de fleste, men jeg passer ikke her  
Gi meg av det beste, av det fineste du har  
Jeg er som de fleste, full av spørsmål og ingen svar

Vi var lastet opp til randen, alt vi så var hav og vann  
Vi var menn og kvinner, barn, gamle, syke og hva vet jeg ikke  
Netter uten søvn, lite mat og lite drikke  
Dynket ned i svette, vi så syner, vi så skikkelser..  
På en strand, omsider land, omsider land  
Omsider land..

Vi så silhuetten av en by, i lette slør av tåke  
Et fata morgana, som svøpt i en gåte  
En fremmed by, både fjern og nær  
Ugjennomtrengelig, som alle våre drømmer er

Vi hadde betalt en høy pris, for vårt kommende forlis  
For å drive langt til havs uten mannskap og maskin  
Alle gravene utpå havet, alle skip som gikk på grunn  
Alle drifter og drømmer som sank til bunns  
Og i kneiper og smug finner en sjømann sin brud  
Vi søkte en prinsesse en gag av Zevs  
Vi hadde ingenting som holdt oss igjen  
Vi hadde intenting, om vi noensinne kom frem  
Italia  
Menn med hvite munnbind myldret frem

Mare Nostrum – en overfylt brønn  
Mare Nostrum – en synkende drøm  
Mare Nostrum - hva var det de sa?  
Mare Nostrum - og hvor skal vi dra?

Min venn som flyktet med meg  
Helt fra starten var han med meg  
Han svedde mellom liv og død hver natt  
Mareritt red mannen  
Mens svetten drev på pannen  
Han mumlet noe om druknede og om lik som drev i land  
Om politi med schäferhunder

Om piggråd og vaktårn som vi snek oss under..  
Han sa: „Papirene seiler med vinden og ut på havet...”

Mare Nostrum – en overfylt brønn  
Mare Nostrum – en synkende drøm  
Mare Nostrum - hva var det de sa?  
Mare Nostrum - og hvor skal vi dra?

Gi meg av det beste, av det fineste du er  
Jeg er som de fleste, men jeg passer ikke her  
Gi meg av det beste, av det fineste du har  
Jeg er som de fleste, full av spørsmål og ingen svar

Gi meg dine avenyer, katedraler, boulevarder  
Gi meg Champs Elysses, Petersplassen, gamle kongegraver  
Parthenon, Invalidedomen, gamle festningsverk og bomberom  
Restene av Warszawa, Donau og Daugava,  
Neuschwanstein, mildt Pariserregn  
Louvre og Louisiana, Karlov Most og Mala Strana  
Gi meg dønningene ved Dover- Calais  
Gi meg ditt vidstrakte Atlanterhav

Mare Nostrum – en overfylt brønn  
Mare Nostrum – en synkende drøm

## **Skrangletoget (Sangen om frihet og brød)**

Først kom en liten gutt, med blodig fjes og sotet trut  
Og nynnet på en liten visestubb  
Hånd i hånd med søsteren sin  
Som spilte på en tamburin  
De kom ifra den bombede byen  
Og så enda en som hjemløs stod  
Etter flammer og inferno  
I ruinene i innerst i Aleppo  
De stilte seg opp i gatene  
Og flere ville være med  
Det var bekken som ble til en flod

Og i gatene kom de i følge og flokk  
Alle bilene stampet i kø  
Til taktfaste rytmer fra blikkfat og lokk



Lød sangen om frihet og brød

Toget gikk fra hjem til hjem  
Og fyltes opp med alle dem  
Som mange hadde gitt opp å finne igjen  
Sånn som ei lita ei de hadde glemt  
I den sammenraste bygningen  
Hun tuslet ut som om ingenting var hendt  
Som en blomst som gror i grå betong  
Som en puppe ut fra sin kokong  
et skrangletog gjennom vind og regn  
Og siden kom det mange fler  
Ja hundrevis, titusener  
Og de plukket med seg det de fant langs veien

Og i gatene kom de i følge og flokk  
Og bilene stampet i kø  
Til taktfaste rytmer fra blikkfat og lokk  
Til sangen om frihet og brød

Fra skitne smug i Napoli, fra favelaen i Rio by  
Fra Bombay og fra Ciudad Juárez  
Fra et lite sted i Sør-Sudan, fra Jemen og Afghanistan  
De dannet en lenke med hendene  
Fra Nordkapp og til Malaga  
Fra Grønland og til Ankara  
Og en linje ned til Emiratene  
På kryss og tvers over ekvator  
Fra Georgia til Equador  
Fra Nigeria, Myanmar og Statene

Og i gatene kom de i følge og flokk  
Alle bilene stampet i kø  
Til taktfaste rytmer fra blikkfat og lokk  
Lød sangen om frihet og brød

## **Den siste natten**

Den siste natten kom et siste fly  
Det siste toktet over vår spøkelsesby  
Så står vi her igjen  
Så står vi her igjen

Og ser rødskjæret over nattehimmelen  
Og ser rødskjæret over himmelen

Den siste natten brant gården min ned  
Farvel til mine kyr og min familie  
Nå står jeg igjen  
Nå står jeg igjen  
Med et lite barn som sovner inn på armen  
Med et lite barn på armen

Den siste natten la alt i grus  
Bak meg fins rad på rad med døde hus  
Det er ingen her igjen  
Det er ingen her igjen  
Bare mil på mil med svarte hull og gul ørken  
Bare mil på mil med ørken

Den siste natten ble langsomt dag  
Den dagen tok byen sitt siste åndedrag  
Nå står vi her igjen  
Nå står vi her igjen  
Og skuer etter lysstriper på himmelen  
Og skuer opp mot himmelen